

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/254/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414200820
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414200820.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: R. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. L., V. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom v N. L., A. XXXX, proti žalovanému: Mgr. I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. L., G. T. XXXX/XX, zastúpený Mgr. Romanom Kobellom, advokátom, so sídlom v N. L., K. E. XXXX, v konaní o zaplatenie sumy 21.300,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/79/2014-109 zo dňa 23. marca 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti p o t v r d z u j e.

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania vo výške 454,24 eur na účet právneho zástupcu žalobkyne advokáta JUDr. Jozefa Poláka v lehote troch dní.

odôvodnenie:

Okresný súd v Dolnom Kubíne rozsudkom č.k. 5C/79/2014-109 zo dňa 23. marca 2015 zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 21.300,- eur s 8,75 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 23.300,- eur za obdobie od 14.11.2013 do 28.2.2014 a zo sumy 21.300,- eur za obdobie od 12.3.2014 až do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 5.363,60 eur pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 4.85,60 eur a ďalších trov vo výške 1.278,- eur, ktoré je povinný žalovaný zaplatiť zástupcovi žalobkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že pôvodný žalobca H. H. sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 23.300,- eur s príslušenstvom na tom skutkovom a právnom základe, že dňa 18.10.2012 požičal žalovanému peňažnú pôžičku vo výške 23.300,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť najneskôr do 22.6.2013. Do dňa podania žaloby túto neuhradil, a preto sa dostal do omeškania s jej úhradou od 23.6.2014. Následne v časti o zaplatenie sumy 2.000,- eur a v časti úrokov za obdobie od 1.3.2014 až do zaplatenia, zobral žalobu späť s odôvodnením, že žalovaný dňa 28.2.2014 čiastočne uhradil istinu pôžičky v sume 2.000,- eur, čo dokladoval príjmovým pokladničným dokladom. Žiadal preto zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 21.300,- eur s príslušenstvom. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 16.4.2014 previedol pôvodný žalobca pohľadávku na súčasnú žalobkyňu, ktorú zmenu na základe návrhu podľa 92 ods. 2 O.s.p. súd dňa 7.10.2014 pripustil.

Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa mal preukázať a medzi účastníkmi nebolo sporné, že Allianz - Slovenskej poisťovne a.s. bolo žalovanému na jeho účet v E. E. a.s. dňa 13.11.2012 vyplatených 23.300,- eur. Podľa dokladu predloženého žalobkyňou šlo o vyplatenie čiastočného odkupu z poisťnej zmluvy č. 0397459215, uzavretej žalobkyňou v uvedenej poisťovni so začiatkom poistenia 13.12.2011. Danej platbe predchádzala dohoda medzi pôvodným žalobcom H. H. - otcom žalobkyne a žalovaným, ktorý dňa 19.10.2012 podpísali na Matrike v Dolnom Kubíne, kde ich podpisy boli osvedčené, zmluvu o pôžičke datovanú k 18.10.2012. Podľa uvedenej zmluvy sa otec žalobkyne ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi peňažnú čiastku vo výške 23.300,- eur na dobu 12 mesiacov a odovzdať ju dlžníkovi v hotovosti pri podpise zmluvy a dlžník podpisom zmluvy potvrdil prevzatie uvedenej čiastky (čl. II. bod 1 zmluvy). Podľa čl. II. bod 2 zmluvy sa dlžník zaviazal zaplatiť svoj dlh do 22.6.2013. Vykonané dokazovanie preukázalo, že napriek zneniu zmluvy, nedošlo k okamihu jej podpisu k poskytnutiu pôžičky veriteľom dlžníkovi, ale k poukázaniu peňazí vo výške v zmluve uvádzaných 23.300,- eur došlo až dňa 13.11.2012 a to bezhotovostným prevodom takejto čiastky z poisťnej zmluvy žalobkyne. Žalovaný potvrdil, že predtým, ako sa dostal do styku so žalobkyňou a následne sa zoznámil aj s jej otcom, ktorého s ním zoznámila žalobkyňa, sa poznal s druhom žalobkyne C. G., ktorému mal zhodnocovať finančné prostriedky a ktorého sa mala žalobkyňa spýtať, či by nechcel zhodnocovať aj jej finančné prostriedky, pričom mu konkrétne hovorila o sume 23.300,- eur, s čím on súhlasil. Tiež mu mala povedať, že zmluvu podpíše jej otec. Podľa samotného žalovaného pri jeho zoznámení sa s otcom žalobkyne, mali hovoriť aj o výške zhodnotenia a povedal mu, že bude minimálne 10 % ročne, poprípade aj viac v závislosti na miere zhodnotenia.

Ešte pred podpisom zmluvy o pôžičke datovanej k 18.10.2012 H. H. a žalovaným, ku ktorému došlo 91.10.2012, malo dôjsť k uzavretiu písomnej zmluvy o pôžičke medzi žalobkyňou a H. H., datovanej k 17.10.2012, podľa ktorej žalobkyňa ako veriteľ sa zaviazala prenechať H. H. ako dlžníkovi sumu 23.300,- eur bezúročne a uhradiť ju tak, že dané prostriedky prevedie na účet určený dlžníkom č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX (šlo o účet žalovaného) najneskôr do dvoch mesiacov od uzatvorenia zmluvy o pôžičke. Dlžník sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v lehote najneskôr do 17.10.2013 v hotovosti alebo na účet určený veriteľom. S ohľadom na to, že pôžička je reálnym kontraktom, daná písomná zmluva nepredstavuje pôžičku, ale je to vlastne akýsi doklad ozrejmujúci účel a charakter platby, ktorá bola následne zrealizovaná v zmluve predpokladaným spôsobom a ku ktorej došlo následne dňa 13.11.2012. Žalovaný spolu s otcom žalobkyne podpísali dňa 19.10.2012 zmluvu o pôžičke datovanú k 18.10.2012 a žalovaný tak urobil napriek tomu, že pri jej podpise mu neboli vyplácané žiadne finančné prostriedky, ako tomu podľa znenia danej zmluvy malo byť. Jej podpisu však predchádzala "dohoda" žalovaného so žalobkyňou, že žalovaný obdrží finančné prostriedky z poisťky v Allianz poisťovni a že zmluvu bude podpisovať t.j. uzatvárať otec žalobkyne, s čím súhlasil a následne sa žalovaný bavil aj s otcom žalobkyne, ktorému hovoril aj o výške zhodnotenia daných finančných prostriedkov. Keď žalovaný obdržal na svoj účet finančné prostriedky z Allianz Slovenskej poisťovne z poisťky, tieto prostriedky prijal a tvrdil, že tieto postupnými splátkami vracal na účet vedený v Q. R.. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, čo dokladoval výpisom obrátov na jeho účte v E. E., tvrdiac, že týmito platbami vracal práve žalobkyňi poskytnuté finančné prostriedky (súčet týmito platieb predstavoval sumu 23.830,- eur) a okrem toho už po podaní žaloby uhradil ďalších 2.000,- eur, ktorá suma podľa žalovaného mala prakticky predstavovať výnos. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 28.02.2014, vystaveného JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, vyplynulo, že ten uvedeného dňa prijal od žalovaného sumu 2.000,- eur a ako účel platby je uvedené: "Priaté za klienta, úhrada istiny pôžičky zo dňa 18.10.2012 - Š. H. a D." (v odôvodnení je nesprávne uvedené D.). Aj v kontexte s uvedenou platbou fakticky listina označená ako Zmluva o pôžičke z 18.10.2012 mala slúžiť len ako doklad, aj keď len čiastočne odrážajúci následné poskytnutie finančných prostriedkov (daný doklad v súlade s predchádzajúcou dohodou žalobkyne a žalovaného a následne aj ich dohode so žalovaným odrážal to, aká suma bude poskytnutá žalovanému, kto bude v zmluvnom vzťahu k žalovanému ako veriteľ, dĺžku lehoty poskytnutia finančných prostriedkov, ktorá je uvedená v článku II. bode 1 zmluvy a jej znenie bolo v rozpore s tým, čo bolo vopred dohodnuté v tom, že dojednaný finančný obnos bude žalovanému až následne po jej uzavretí vyplatený a bude mu poukázaný na jeho účet). Z uvedeného vyplynulo, že žalovaný prijal finančné prostriedky z poisťky žalobkyne vo výške pôvodne žalovanej istiny a bol si vedomý povinnosti ich vrátenia. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že peniaze, ktorých zaplata sa voči žalovanému domáha, sú práve tie finančné prostriedky, ktoré boli vyplatené žalovanému dňa 13.11.2012 z jej poisťky na účet žalovaného v E. E.. Z vykonaného dokazovania nevyplývala žiadna okolnosť, ktorá by preukazovala, že by čas, dokedy bol žalovaný povinný tieto prostriedky vrátiť, mal byť dlhší ako 12 mesiacov od ich poskytnutia. Žalovaný

nepreukázal, že by z danej sumy 23.300,- eur, okrem platby v advokátskej kancelárii právneho zástupcu žalobkyne vo výške 2.000,- eur už po začatí konania a to dňa 28.02.2014, vrátil žalobkyni nejakú jej časť. Preto žalobe ohľadne žalovanej istiny, ktorá zostala predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby vyhovel. Zároveň priznal žalobkyni aj úrok z omeškania, ale až počnúc dňom 14.11.2013 až do zaplatenia, keďže nemal preukázané, že by sa mal žalovaný skôr ako uplynutím jedného roka od poskytnutia sumy 23.300,- eur dostať do omeškania s jej vrátením. Daný úrok súd priznal zo sumy 23.300,- eur od 14.11.2013 až do 28.2.2014 (v ktorý deň žalovaný vrátil sumu 2.000,- eur) a zo sumy 21.300,- eur za obdobie od 1.3.2014 až do zaplatenia. Vo zvyšnej časti ohľadne úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 23.300,- eur za obdobie od 23.6.2013 do 13.11.2013 vrátane, žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Vytýkal prvostupňovému súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Poukázal na § 657 Občianskeho zákonníka a zdôraznil, že charakteristickým znakom zmluvy o pôžičke je, že má reálnu povahu, keď na vznik záväzkového vzťahu nestačí uzavretie zmluvy, ale vyžaduje si aj reálne odovzdanie veci dlžníkovi. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že veriteľ H. H. si nesplnil svoju zmluvnú povinnosť a neposkytol dňa 19.10. žalovanému hotovostnú peňažnú pôžičku vo výške 23.300,- eur, a preto nevznikol uvedeného dňa medzi veriteľom a dlžníkom záväzkový vzťah na základe písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 19.10.2012. Pôvodnému žalobcovi H. H. nevznikla zo zmluvy o pôžičke zo dňa 19.10.2012 voči žalovanému žiadna peňažná pohľadávka, a preto predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.4.2014 je postúpenie neexistujúcej peňažnej pohľadávky, a preto má odvolateľ za to, že zmluva o postúpení pohľadávky je absolútne neplatným právnym úkonom. Potom nie je na strane žalobkyne daná hmotnoprávna aktívna legitímácia domáhať sa zaplatenia žalovanej sumy. Žalovaný odmieta skutkové zistenie súdu, že dňa 13.11.2012 bola žalovanému poskytnutá zo strany pôvodného žalobcu H. H. peňažná pôžička vo výške 23.300,- eur bezhotovostným vkladom na bankový účet žalovaného, pričom pôvodne žalobca získal potrebné peňažné prostriedky od terajšej žalobkyne. Je pravdou, že na bankový účet žalovaného vedeného v E. E. a.s. bola dňa 13.11.2012 bezhotovostným prevodom poukázaná suma 23.300,- eur z poisťovnej zmluvy žalobkyne Nešlo však o poskytnutie pôžičky zo strany žalobkyne a ani pôvodného žalobcu. Uvedenú sumu poskytla na základe predchádzajúcej ústnej dohody žalobkyňa žalovanému za účelom jej zhodnocovania, teda ako investíciu do burzového obchodovania na forexe so zamýšľaným cieľom dosiahnutia zisku. Navrhol preto, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, resp. aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobný návrh v celom rozsahu zamietne a uloží žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že námietky žalovaného uvedené v odvolaní nie sú dôvodné a nezakladajú dôvod na navrhované zrušenie rozsudku. Zdôraznila, že pokiaľ by bolo pravdivé tvrdenie žalovaného o tom, že nedošlo k reálnemu poskytnutiu pôžičky vo výške 23.300,- eur, potom by žalovaný nemal dôvod čiastočne vracať poskytnutú pôžičku. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalovaný dňa 28.2.2014 ešte pôvodnému žalobcovi čiastočne uhradil istinu pôžičky zo dňa 18.10.2012, a to v sume 2.000,- eur, o čom svedčí príjmový pokladničný doklad zo dňa 28.2.2014, ktorý tvorí súčasť spisu. Preto pokiaľ boli peňažné prostriedky poskytnuté žalovanému na jeho účet (táto skutočnosť nebola sporná) a zároveň vykonaným dokazovaním bol bez akýchkoľvek pochybností preukázaný účel poskytnutia žalovanej sumy, nemôže obstať námietka žalovaného o neplatnosti zmluvy o pôžičke pre absenciu reálneho poskytnutia peňažných prostriedkov a o to viac námietka žalovaného o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky medzi pôvodným žalobcom a žalobkyňou. Z ust. § 657 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu tejto dohody je okrem označenia zmluvných strán predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňaží). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou, k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Žalovaný v konaní pred súdom prvého stupňa vo svojej výpovedi potvrdil prevzatie finančných prostriedkov a jeho procesná obrana ohľadom vrátenia týchto finančných prostriedkov bola vykonaným dokazovaním v celom rozsahu vyvrátená. Preto

tvrdenia skutočností uvádzané v odvolaní žalobkyňa považuje čisto za špekulatívne a účelové. Navrhla preto rozsudok okresného súdu potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania účastníci, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci a výsledky vykonaného dokazovania. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku spĺňa parametre zákonného odôvodnenia podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil pochybenie, nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie, ktoré odvolací súd považoval za nedôvodné.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p a § 142 ods. 1 v spojení s § 151 O.s.p., keď v odvolacom konaní žalovaný nebol úspešný, preto mu náhrada trov odvolacieho konania nepatrí, úspešný bol žalobca, ktorý si náhradu trov odvolacieho konania vyčíslil, a to za jeden úkon právnej služby za písomné vyjadrenie, preto mu odvolací súd priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania za tento úkon a to v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Trovy konania pozostávajú z jedného úkonu právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 14.5.2015 vo výške 370,14 eur, jedenkrát režijný paušál 8,39 eur a 20 % DPH - 75,71 eur, spolu 454,243 eur, ktoré žalovaný je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobkyne podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p., a to v lehote 3 dní.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.